Ч. 160. Середа 18 (31) липня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Віче в Закопанім. — Справа ческо-німецкої угоди на Мораві. — Коронацийна присяга анґлійских королів. — Новий заговор на султана).

Шлеске віче в Закопанім відбуло ся мин. суботи з нагоди прогульки більшої ґрупи шлеских Поляків, котрі тут урядили концерт і аматорске представлене в готелю під „Морским Оком“. Редактор Фридель в обширній промові представив відносини шлеської країни і остравско-карвіньских копалень. З того реферату виходить, що головним ворогом люду польского на Шлеску суть Чехи; що в наслідок натиску і розличних штучок ческих чехізация робить там великаньскі поступи, і то з кривдою елементу польского. — Промавляли ще й инші Поляки і ухвалено завязати комітет, котрий би заняв ся збиранем фонду для оборони окраїн і скликати в серпни с. р. загально-польске віче до Домброви на Шлеску. Наконци висказано признане шлескому людови. На вічу був і молодоческий посол Іґнатий Горжіца.

Моравска угодова акция, розпочата др. Жачком, розлазить ся. Молодоческа праса віднесла ся неприхильно до бесіди Жачка, яку він виголосив в Босковичах в справі угоди з Німцями. Вчера зібрав ся в Празї молодоческий виборчий комітет і висказав жаль, що такі слова вийшли з уст віцепрезидента палати послів. Колиб не услухано бажаня членів комітету що-до скликаня повного клюбу соймових послів, в такім случаю молодоческі члени мусїли би виступити з постійної угодової комісиї, і таким чином унеможливити всяку угодову акцию на Мораві. — З Оломуца доносять телеґрафічно, що там відбули ся дуже численні збори, на котрих дневнім порядку стояла справа угоди в Моравї. Посол до державної ради, социяліст Хоц, піддав дуже острій критиці угодову акцию. Німцї лише грають комедию з сею угодовою акциєю, щоби здержати Чехів в їх справедливій борбі о свої права та здержати їх культурний розвиток. Ческі посли на Мораві, вибрані на підставі несправедливої ординациї виборчої, не мають права зачинати з Німцями угодових переговорів, противно, повинні заняти оборонне становище супротив Німців. Тому належить як найострійше зганити угодову акцию, а в першім ряді інціяторів єї: дра Жачка і дра Перка. В тім самім дусї промовляв також редактор Гейнич з Проснiць, а відтак ухвалено в тім дусї резолюцию з візванем, щоби ческі члени угодової комісиї сейчас виступили з неї.

Анґлійска палата льордів приняла у всїх читанях внесенє на усуненє з коронацийної присяги короля висказів, які обиджують католицку церков. Комісия, зложена з самих Анґлійців, ухвалила усунути обиджуючі вискази та сформулувати присягу в новій формі, в котрій король висказує лише свої релїґійні переконаня, але не критикує католицких доґм. З численних місцевостий анґлійскі католики надіслали протести навіть против сеї нової реформи присяги, жадаючи, щоби цілком пропустити згадку про релїґійні справи. Против того виступив анґлійский архиепископ з Кентербері, доказуючи, що справедливою річию есть, щоби король заявив ся в присязі за державною релїґією, яку визнає переважаюча частина горожан.

В Константинополи відкрито новий заговір на житє султана. Поліциї впало в очи, що на однім з передмість від довшого часу відбувають ся тайнї сходини. Почала справу слідити і переконала ся, що сходинам тим проводить шериф Садик паша, внук недавно помершого шерифа із Меки Абдуль Муталіма. Позавчера окружила поліция дім Садика паші і увязнила ціле у него зібране товариство. Садика і єго 26 гостий, яко підозрілих о заговір повязано і перевезено до центральної вязниці в Стамбулї. Між увязненими есть много Єгиптиян, в наслідок чого утруднено тепер приїзд із Єгипту до Туреччини будь то із санітарних взглядів, щоби не завести сюди чуми. А що такі утрудняючі комунікацию міри видано без порозуміня з міжнародною санітарною комісиєю, то запротестував против того австрийский член комісиї, а за ним мають пійти і другі.

РОМАН ТРУБАДУРА.

(З польского — Теодора Єске-Хоїньского).

(Дальше.)

Ту пригноблюючу, торгаючу нерви мовчанку перервав вкінци ґраф.

— Сьвятий Гумберт забув нинї о вас, — відозвав ся утомленим голосом. — Ваші торокі пусті.

— Не о ловах гадав я нинї — відповів трубадур, вимінаючи погляд ґрафа.

Ґраф пустив ся насамперед, обертаючи ся до краю ліса; трубадур, з'сївши з коня, пововік ся за ним з чувствами полоненого, прикватого до сїдла побідника.

Нагле підніс ґраф голову, вліпив уперто очи в трубадура, і спитав напрасно:

— Скажіть менї Вільгельме, чи любите в тій хвили яку женщину?

Незручність ґрафа привела трубадура до притомности. Лапка була надто очевидна, аби мӯг в неї впасти досьвідний побідник жіночих сердець.

— Не був би з мене поет, колиб я не горів безнастанно огнем любови. — Любов хороших женщин есть для трубадура тим, чим голос гончих собак для мисливого, а боєвий крик для лицаря. Побуджує, оголомшує. З люби вицвитають солодкі піснї, як солодке вино витрискає з урожайної землї, розігрітої проміне́м сонця.

— Говорено менї, що трубадури сьпівають найлїпше тодї, коли їх любов не має взаїмности — замітив ґраф. — Любов вдоволена мабуть мовчить. Чи добре менї говорено?

Незначний усьміх переховзнув по устах Вільгельма. Ґраф піддавав єму сам в своїй незручности викрут, як вийти з тяжкого положеня.

— Хто вам так добре то пояснив, знав знаменито тайну твореня стихів — відповів. — Соловій сьпіває найлїпше, коли пожадає. І має серце від якогось часу переповнене такими филями пісень, що голова не може їх помістити....

— То любите без взаїмности — скрикнув ґраф утішений. — Чи може бути? Такий побідник жіночих сердець, як ви?

— Жіноче серце буває більше примховате, як гірска погода. Поминає оно нераз найвічливійшого і найхоробрійшого лицаря для неотесаного паробка. Нїколи не знати, що єму подобає ся.

— Ваші молоді лїта бачили богато женщин, коли так добре знають їх зрадливість — говорив ґраф. — І мене покинула колись марґрафиня Елєонора для простака, що не варт був поцїлуя хлопки. Але на примховатість женщин есть спосіб. Не дбати о їх взгляди, погорджувати їх ласкою. Научіть ся того Вільгельме, а будете мати спокій.

— Ще надто горяча кров кружить в моїх жилах, щоби я міг користати з вашої прихильної і розумної ради.

— Чи дуже любите ту даму, яку собі вигляділи?

— Віддав би я за єї взаїмність всї мої пісні.

— Може міг би я вам помогти, колиб знав, кого вибрало ваше серце.

Знов вліпив ґраф поважний погляд в лице Вільгельма. Але трубадур вже володів над собою, над своїми рухами і словами. Питаючий навіть не здогадував ся, що питаний веде сьвідомо розмову в такий спосіб, аби відвернути єго підозріня від дійстної правди.

— Колиб я був певний, що не обидите ся, не укривав би перед вами назвища моєї дами — сказав Вільгельм.

Ґраф вже цілком успокоєний, відповів живо:

— Крім ґрафинї, не обходить мене в тій хвили нїяка инша женщина. Говоріть сьміло.

— Надумайте ся добре, маєте свояків пане Раймоне.

— Нехай мої своякі журять ся самі о свою честь. Не бійте ся; не здивує мене нїяке назвище.

— А колиб моєю дамою була сестра панї Марґаріди?

— Та говірлива сорока? — скрикнув ґраф і зареготав ся. — Отже то до Аґнїшки розпалило ся ваше серце? Дуже добре, знаменито! Я відступив би вам мого найлїпшого сокола, колиб вам удало ся приправити роги любому шуринови. Він гордить ся честнотою своєї жени і учить мужів як поводити ся з жінками. Премудрий пан Роберт — з рогами! Ха, ха, ха! Всї замки Катальонії тріскали би зі

Рух виборчий.

Орґан партиї людовців Przyjaciel Ludu подає вже спис партийних кандидатур з IV. куриї, котрі суть: 1. Бжеско — др. Бернадзіковский, 2. Коросно — Стапіньский, 3. Краків — Вуйцік, 4. Березів — Врона, 5. Ясло — Древняк, 6. Новий Торг — Рекуцкий, 7. Бохня — Рібенбавер, 8. Домброва — Бойко, 9. Сянік — Мілян, 10. Пільзно — Краєвский, 11. Мелец — Кремпа, 12. Мисленицї — Стила, 13. Ропчицї — Сівуля або Бабіч, 14. Тарнобжеґ — Вйонцек, 15. Ряшів — Новаковский.

Рівночасно подає Przyjaciel Ludu кандидатури в Західній Галичинї, котрі піддирати буде центральний комітет: Крамарчик (Бяла), ґр. Потоцкий (Хшанів), Птак (Краків), кс. Шпондер (Мисленицї), др. Даняляк (Новий Торг), Бялковский (Вадовицї), Сколишевский (Величка), Буйновский (Пільзно), ґр. Бобровский (Ґрибів), кс. Стояловский (Бохня), кс. Вільчкевич (Домброва), кн. Санґушко (Тарнів), кс. Копицїньский (Мелец), ґр. Тарновский (Тарнобжеґ), Плоцкий (Горлицї), кс. Крементовский (Ясло), Трусколяньский (Сянік), кс. Самоцкий (Березів), Шаер (Ряшів), Бомба (Кольбушова), Костгайм (Ніско), кн. Чарторийский (Ярослав), Горайский (Коросно), Станислав Поточек (Новий Санч).

Дня 25 с. м. відбули ся в Калуши збори виборцїв з куриї V. і IV. з 1900 р. в числї понад 150 осіб і завязали обширнїйший комітет з 31 членів на повіт калуский та і вибрали 10 делеґатів з повіту (судового) войнилівского. Обширнїйший комітет вибрав з межи себе комітет екзекутивний з 8 членів, до котрого увійшли: др. Андрій Кос (предсїдатель), Василь Петрів (заступник предсїдателя), др. Куровець, Ярослав Коритовский, Василь Лесик, Біктор Соколовский, о. Йоан Козак і Прокіп Кушлик яко члени. Збори припоручили комітетам вести акцию виборчу, а по скінченних правиборах скликати збори вибраних виборцїв для поставленя кандидатури.

Видїл „Селяньскої Ради“ в Бережанах скликав був на 14 липня на довірочну нараду 45 своїх найвиднїйших членів з цїлого повіту, а то 15 сьвящеників а 30 селян. Та однак прибуло всего лише 3 сьвященикїв і 12 селян. Тому зібрані не поставили того дня кандидата, але рішили скликати передвиборчі збори на 2-го серпня, щоби нарід зібрав ся і сам собі кандидата поставив. Зібранє се буде ще й тим важне, що „Селяньска Рада“ поставить сама від себе кандидата на міста Бережани-Золочів, навіть і тоді, колиб Золочівщина не дала втягнути ся в акцию, подібно як се було минувшого року при виборі посла з тих міст.

Новинки.

Львів дня 30 го липня 1901.

— **Іменованя.** II. Мінїстер скарбу іменував адюнкта головної фабрики тютюну в Кракові Арнольда Колїшера контрольором фабрики тютюну в Заболотові, а адюнкта фабрики тютюну в Яґольницї Володимира Левицкого, контрольором в тій самій фабрицї.

— **Мінїстерство зелїзниць** позволило піднятп вступні технїчні роботи пп. Л. Рамултови, А. Заторскому і др. А. Бурешови в цїли будови льокальної зелїзницї із стациї Тїсна через Долженицї, Буск, Завій, Творильне. Хміль, Смільник. Журавин і Головецко. де лучила би ся між Стрілками а Лопушанкою Хоминою з проектованою зелїзницею Львів-Самбір Угорска граница.

— **Посольске справозданє** з діяльности в краєвім соймі зложить п. Ол. Барвіньский в Білявцях коло Бродів дня 4-го серпня (в недїлю) с. р. о годинї 5-ій по вечірнї в домі місцевого приходника.

— **В львівскій міскій школї промисловій** зачинає ся наука 1. вересня. В школї тій, зложеній з двоклясового видїлу промислового. удїляє ся наука рисунків фахових, а іменно: бляхарского, кравецкого, слюсарского артистичного і машинового, столярского, шевского і всїляких других фахів. До сеї школи можуть бути приняті: 1) Котрі скінчили з добрим поступом II. клясу курсу науки доповняючої при однїй з львівских шкіл міских; 2) котрі викажуть ся сьвідоцтвом скінченої II. кляси школи середної; 3) котрі викажуть на підставі вступного іспиту підготоване. відповідаюче услівю під 1). — Наука відбуває ся в недїлї і сьвята, в годинах ранних, а в будні в вечірних. і то 10 годин на тиждень. Наука безплатна. Записи і іспити вступні відбудуть ся в днях 28—31 серпня включно між 7 а 8 год. вечером. в канцеляриї дирекциї школи імени Мицкевича. при ул. Театральній.

— **З руского театру.** Дальший репертуар вистави в Яворові: в четвер 1-го серпня „Верховинцї“ народна драма Корженьовского: в суботу 3-го серпня „Пташник з Тироля“ оперета в 3-ех актах Целера; в недїлю 4-го серпня „Душегуби“ народний образ зі співами і танцями в 5 актах Тогобочного; ві второк 6-го серпня „Бідне дївча“ оперета в 6 відслонах Кука.

— **Пригода одна за другою.** В Східници якась молода дївчина відобрала собі житє вистрілом з револьверу. Товаришка єї з жалю за нею дістала такого атаку серцевого. що в кілька хвиль і сама згинула. Третя дївчина довідавшись о тім всїм, попарила ся небезпечно окропом.

— **Огнї.** Дня 27. с. м. в суботу вибух огонь в Станїславові в складї дерева. побіч бровару Зедельмаєра. де містило ся 328 сягів дерева. а побіч котрого була ще й величезна ледівня. Сторожь огнева взяла ся всїма силами гасити огонь, але не богато вдїяла. бо опісля зірвала ся велика туча і полив ся дощ як з коновки. підчас котрого сикавки перестали робити. Однакож мимо тої зливи дерево в сподї горіло дальше. і аж по довгім удало ся огонь угасити около 5. год. по полудни. Згоріла до тла шопа. в котрій був лїд вартости около 6000 корон; шопа сама представляє шкоду на яких 600 К.. а леду стопило ся на звиш 4000 К. дерева згоріло около 60 сягів. вартости около 1000 К. — Настало підозрінє. що огонь хтось підложив. Слїдство навело на слїд. що огонь підложив Матій Шелїґа. паробок відправлений зі служби перед кількома днями з бровару за то. що не робив як треба. На короткий час перед огнем виділи его, як він крутив ся коло бровару і в критичній хвили мав утїкати через паркан. Єго арештовано і знайдено при нім надпочату пачку сїрників. котру перед полуднем взяв був від свого брата. — В Ґвіздци коло Коломиї згоріли дня 24 липня вечером два будинки господарскі і стайня господаря Йосифа Филипа.

— **Пригода в купели.** Дня 21-го с. м. около 2-ої години по полудни пішли купати ся до Буга коло мосту в Залужу під Камінкою струмиловою Михайло Філяровский лїт 20 і Іван Вербіцкий лїт около 18 з Рудок незпапівских. Не уміючи плавати, пустились оба на воду 4 до 5 метрів глубоку і стали потапати. Філяровского видобуто ще завчасу, а Вербіцкого аж за пів години і він мимо помочи лїкарскої вже не вернув до житя.

сьміху. Алеж поможу вам, поможу; зроблю то з найбільшою приємностию. Поїдемо сейчас до Лїє, аби розглянути ся. Чорт не спить. Найчестнїйші женщини працюють часом на радість пекла.

Всївши на конї, обернули ся панове в сторону місточка Лїє, розкиненого на узгірю.

Ґраф був знов в знаменитім настрою. Сипав дотепами, оповідав трубадурови о своїх любовних пригодах, давав ему вказівки як підбити серце панї Аґнїшки і омилити бачність пана Роберта.

Дармо трудив ся, бо Вільгельм не чув навіть его рад і заміток. Замотавшись самохіть в нову інтриґу гадав над тим, як би видобути ся з сїти, котру сам на себе закинув. А може панї Аґнїшка не схоче бути покривкою его відношеня до ґрафинї, може пан Роберт справедливо спитає: Яким правом сьмієш віддавати імя моєї честної жінки на людскі язики? Вправдї обіцяв ему пан з Тараскону поміч, але такої помочи не мав очевидно на гадцї.

Перший раз від часу, коли почав бавити ся з легкодушностию молодця в небезпечні любощі, чув трубадур тягар забороненого відношеня.

Любовні пригоди не були для него новиною. Сплів вже богато і розплів кожду, коли ему обридла, легко і скоро, не дбаючи о гнїв покривджених мужів і нарікапя покинених любок.

Але послїдна пригода ріжнила ся під кождим взглядом від попередних. Не була то звичайна забавка хорошого, славного лицаря, в котрого обіими летїли жінки як нетлї в огонь. Панї Венера пімстила ся на змінчивім баламутї. Кинула на него чар правдивої пристрасти і велїла єму полюбити жінку приятеля.

Для приязни і любови Вільгельм поборював свою вдачу. Найрадше був би поглянув просто в очи ґрафа і сказав: „Так, люблю, Марґаріду більше, як власну честь. Добувай меча і борім ся о неї як пристало мужам“. — А їхав побіч зрадженого приятеля з гадками нужденного труса, глядаючого ратунку в брехливих викрутах.

Сонце зникло вже від години за зубатим валом Піренеїв, коли пани станули перед мостом замку Лїє. Впущено їх сейчас, бо сторожник знав ґрафа.

Паньство з Тараскону відпочивали по вечери в окруженю цїлої служби. Як звичайно в лїтних місяцях, їли під голим небом, перед ґанком палати.

Над столами стояв гамір численної людскої громади. Видко було, що присутність панів не вяже служби, бо чури і хлопцї говорили свобідно.

— Витайте нам, витайте! — кричав пан Роберт урадований, коли гості вїхали на подвірє. — Вино менї нинї не смакує. Прибуваєте в сам раз, аби єму додати солодкости і сили. Миле товариство найлїпша приправа доброго напитку.

Так гістьми утїшив ся, що придержав сам ґрафови стремя.

Вид грізного пана ґрафства вплинув на службу пана Роберта як команда. Хлопцї і чури зірвали ся з лавок на рівні ноги — свобідний гамір перестав — тишина зробила ся перед палатою.

Ґраф не уважав потрібним повитати дружини шурина. Не склонивши навіть голови займив місце при столї панів між господарем а господинею. Напротив него сїв Вільгельм.

Подано сьвіжі полумиски. Ґраф їв з лакомством голодного вовка. Напивши ся, почав оповідати шуринови о своїй виправі, повтаряючи то само, що говорив нинї дома, при снїданю!

Трубадур не мав апетиту. Страв не ткнув, вина навіть пив менше як звичайно. Єго непевний погляд чіпав ся столової обстави, не сьміючи піднести ся на людий. Зазнавав чувства злодія що боїть ся все, аби его злочин не викрив ся.

Єго дивне поведенє звернуло вкінци увагу господинї.

— Похмурний гість дома, то докір для господарів — відозвала ся панї Аґнїшка. — Скажіть, що маємо зробити, аби веселість вступила до вашого серця?

— На смуток нашого співака має лиш панї Венера успішний лїк — сказав ґраф поглядаючи з усьміхом на сестру жінки.

— Чи то правда? — спитала панї Аґнїшка цїкаво. — Та могуча панї сплела і вас солодкими узами?

— Спутала его як барана, веденого під ніж різника — говорив ґраф. — Спутала ему ноги, руки, прислонила очи перепаскою витканою з самих звізд і зітхань. Бідолаха волочить ся по лїсї сам як старий дик, котрому обридла жолудь. Анї єму їда не смакує, анї вино. Кормить ся лиш піснями.

Трубадур сидїв як на розжаренім вуглю. Крутив ся на стільци, усьміхав ся з примусом. Бояв ся, аби неосторожна бесїда ґрафа не помотала ще більше сїтий, в котрих безрадно кидав ся.

Але ґраф показав ся сим разом зручнїйшим, як бував звичайно. Встаючи від стола, сказав до пана Роберта:

— Належать ся менї нинї кости, бо я

— Огонь. Дня 22-го с. м. вибух огонь в селї Сп...[illegible], повіта самбірского; згоріло 42 домів з будинками господарскими і добутком. З погорільцїв було лиш 39 обезпечених разом на 16.406 К. Шкода у трох необезпечених доходить до 6.000 К.

— Смерть пяниці. Дня 16-го с. м. о 6-ій ... рано підрізав собі горло бритвою Роман ...ович, робітник літ 45, жонатий, замешкалий в Оп...ську. Гачкевич був налоговим пяницею і зробив собі смерть мабуть в приступі божевільности.

— Щури заїли. В Новосичах під Самбором, ... Дзюба лишила свою 8-місячну дитину ... в стодолї, а сама пішла. Вернувши за ... години, застала дитину страшно погризену щурами, наслїдком чого она й померла невдовзї ... конала.

— Вийшло на верх. У Воютичах в ночи з 1-го вересня 1898 вибух був огонь в стодолї Івана Головчака, котрий відтак перекинув ся на ... і на шопу Антона Головчака і все згоріло. ... обезпечена виносила у Івана Головчака 1996 К., а у Антона Головчака 100 К. Нїхто ... й не думав, щоби то був огонь підложений, ... ся, що то лиш случай. Аж ось недавно ... настала в хатї Антона Головчака сварка і ... докорила собі підпаленем стодоли Івана Головчака. Жандармерия довідавшись о тім, стала ... і вислїдила, що того дня, коли огонь вибух, Антін Головчак виїзджаючи до Самбора, підмовив свого 16-лїтного сина Стефана, щоби той підпалив стрика Івана. Син так і зробив, внаслїдок чого згоріло цїле обійстє Івана і стодола Антона Головчака. Доходжене ще й то показало, ... батько підмавляв сина, щоби той підпалив ... городу Васька Піхи, але син не хотів того зробити.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Рим 30 липня. Вчера перед полуднем відбуло ся в Пантеонї заупокійне богослужене за ... ійного короля Гумберта. На богослуженю була королева-вдова, король з женою, члени королївскої родини, сенатори і посли. В Римі і в цїлім краю обходжено торжественно вчерашні роковини смерти короля. В многих містах склепи на знак жалоби були позамикані.

Монца 30 липня. В місци, де тамтого року погиб король Гумберт, положено вчера угольний камінь під памяткову каплицю.

Альжір 30 липня. Нїмецкий воєнний корабель „Ґера" з ґр. Вальдерзе і тисячем вояків нїмецких на покладї прибув тут вчера перед полуднем в дорозї до Нїмеччини.

Відень 30 липня. П. Намістник ґр. Лев Пінїньский, котрий виїхав вчера з Швайцариї в повороті з відпустки, задержить ся у Відни, а дня 1 серпня прибуде до Львова.

Надіслане.

Ц. к. упр. галиц. акц. Банк гіпотечний
у Львові
принимає від дня 1-го жовтня 1889 почавши
Вкладки на Касові Асиґнати
4-процентові, платні в 30 днїв по виповідженю
$4^1/_2$-процентові, платні в 60 днїв по виповідженю
як також
Вкладки на рахунок біжучий
для котрих на жадане видає
Книжочки чекові.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні . 2 аркуші „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників „ „ 5 „
5. „ удїлів . . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ лїквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ удїлів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . . „ „ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

... давно не грав. А нашого співака лишім під опікою панї сестри. Нехай она его учить, як увільнити ся з узів солодкої пристрасти. Жінки знають ся лїпше на таких штуках як ми, ... війни.

Відходячи кинув ґраф трубадурови заохочуючий погляд, немов би хотів сказати: пробуй щастя!

Разом з панами піднесла ся від столів служба. Перед палатою остала лиш панї Аґнїшка з трубадуром.

— Тїнь укритого смутку паде на ваше чоло — почала панї з Тараскону. — Коли уважаєте мене достойною вашого довірия, скажіть, що вас болить, а найдете у мнї прихильну приятельку.

— Колиб лише о мене ішло, не трудив би я нїкого своєю журбою — говорив трубадур. — Умів би собі сам порадити Але з моєю журбою вяже ся друга журба, дорожша менї від власної. Честь, а може життє женщини, котру люблю, єсть в небезпечности.

— В небезпечности? — підхопила панї Аґнїшка, присуваючи ся до трубадура. — Говоріть скоро, здогадую ся о кого побоює ся.

— Око сестри буває уважнїйше від погляду мужа. Не потребую вам говорити, що всї мої гадки належать до панї Марґаріди.

— Знаю, знаю, я знала о тім вчаснїйше від Марґаріди — шептала панї Аґнїшка, оглядаючи ся, чи хто не підслухує. — Чи ви були необережні, чи вас підглянено.

— Не знаю, що стало ся, але журба о панюу Марґаріду страшить мене злими причуами. Пан Раймон здогадує ся чогось, підозріває

— Треба підозріня ґрафа відвернути конечно в іншу сторону, бо его месть була би страшна, як страшним єсть его гнїв.

— В ваших руках лежить доля панї Марґаріди і моя.

— В моїх руках? Слухаю. Зроблю всьо, аби уратувати спокій сестри.

— Коли пан Раймон наставав на мене, аби ему виявити імя моєї дами, я сказав на вас.

Панї Аґнїшка жахнула ся.

— А — скрикнула здивована. — Бавите ся в небезпечну гру, пане Вільгельме.

— Знаю, що я зробив легкодушно, але пригадав собі в безраднїй хвили, що любите панюу Марґаріду цїлим серцем і здавалось менї...

Трубадур пересунув рукою по чолї.

— Вже не памятаю, що менї здавало ся — сказав засумований. — Потопаючий хапає ся стебла, листя, воздуха... Простіть менї...

Схилив ся до руки панї Аґнїшки і дїткнув єї устами.

Довший час мовчала панї з Тараскону; відтак сказала:

— Коли пан Роберт згодить ся на ваш викрут, не буду перечити, колиб пан Раймон, чи ви говорили менї о любві. Для Марґаріди перетерплю радо навіть злість обмовляючих жінок. Але Ви майте від тепер отверті уши на найлекший шелест, бо підозріне закрадає ся тихо і не вірить нїкому.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Нідвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанцеї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґ
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12 55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·26	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлєя і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греций, Швеций і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.
Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.
Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всі ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **Т. Крайтера**, Львів, ул. Ягайлоньска 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В І. Вебера. (Телефона число 569).